

עלית בע"מ תעשיית מזון ישראלית בע"מ

- נ ג ד -

הממונה על הגבלים עסקיים

ה ח ל ט ה

המבקשות הגישו בקשה לגילוי ועיון במסמכים ובקשתם מתחלקת לשלושה נושאים, הנושא הראשון הוא חוות-הדעת מטעם משרד המסחר והתעשייה שהוגשה לממונה. הנושא השני הוא – החלטת הוועדה המייעצת למיזוג חברות ופרוטוקול הדיונים בה. והנושא השלישי – מתייחס לחוות-דעת ועמדה מצד המתנגדים למיזוג אשר הוגשו לממונה בטרם נתן החלטתו.

המבקשות טוענות, כי אחד מהנימוקים לבקשתם, כי הן זכאיות לעיין בכל החומר שהיה בפני הממונה בטרם נתן החלטתו על-מנת לבדוק אם הוא שקל את השיקולים הרלוונטיים הנכונים, אם התעלם מהחומר שהיה בפניו, או הושפע שלא כדין מחומר שאינו רלוונטי, ו/או אם נהג לפי כללי הצדק הטבעי בבדקו את כל החומר.

במילים אחרות: המבקשות מייחסות לבית-דין להגבלים עסקיים את הסמכות הנתונה לבג"צ, ע"מ לבדוק התנהגותו של הממונה ולטענתם אם יתברר שהחלטת הממונה פסולה, עקב שיקולים לא רלוונטיים ו/או אי התנהגות לפי כללי הצדק הטבעי, יוכל בית הדין לפסול את ההחלטה לגופה ואז לא יהיה מקום בכלל לדיון לגבי המיזוג והמיזוג יהא תקף.

אני סבורה, כי גישה זו איננה נכונה לגופה.

במבט ההיסטורי, כאשר התפתחו הכללים לפיהם יתערב בג"צ במעשה המנהל, נקבעו כללים אלה ואחרים המאפשרים לבג"צ לפסול את המעשה המנהלי מבלי להתערב לגופו, וזאת משום הדעה המשפטית שאין הבג"צ שם את שיקולו הוא בענייני מנהל במקום שיקולו של המנהל.

כללים אלה, אינם חלים בבית המשפט הרגיל בנושאים שבהם דן ביהמ"ש לגופו. ואף אין מקום לעניות דעתי, במסגרת חוק ההגבלים העסקיים.

בית הדין להגבלים עסקיים, סמכותו היא סמכות של בית משפט לערעורים, הערעור הוא על החלטת הממונה ויש סמכות לבית הדין לבטל את החלטת הממונה או לאשרה אם או בלי שינויים, מבחינה מהותית ובהתערבות מלאה במהות העניין ואין הוא צריך לשקול את התנהגות הממונה בעניין זה.

במילים אחרות: שיקולו של בית הדין, הוא שיקול ענייני, והוא מוסמך לשמוע את כל העניין מחדש בין אם הממונה שמע אותו ובין אם לאו.

בעניינו, החלטת הממונה המתנגדת למיזוג, מסתמכת על דעה שלפיה קיים חשש סביר כי כתוצאה מהמיזוג, תפגע באופן משמעותי התחרות באותו ענף.

בית הדין, איפוא, צריך לבדוק – אם אומנם קיים חשש סביר שתפגע התחרות באותו ענף, על כל המשמעות הנובעת מהאמור בחוק.

משום כך, לא נראה לי, שיש צורך למטרת הדיון שבפנינו להציג את כל הטענות, המסמכים והדעות של נשים שבאו לפני הממונה והביעו התנגדות למיזוג, או אפילו תמיכה בו. תשובה זו – עונה על הבקשה בנושא השלישי המופיע בה. החלטתי בעניין כי אין מקום לגילוי ועיון באותם מסמכים שצוינו בנושא ג'. לעומת זאת, דעתי היא שונה לגבי הנושאים א' ו-ב'.

לפי סעיף 23 לחוק, תוקם ועדה מייעצת לעניין מיזוג חברות שחבריה הם בעלי ידע ומומחיות בכלכלה.

לפי סעיף 24, חייב הממונה להתייעץ עם ועדה זו.

פירושו של דבר, שחו"ד הועדה, מתייחסת לצד הכלכלי של מיזוג החברות.

לפי סעיף 20(ג) לחוק, חייב הממונה להעביר למנהל הכללי של משרד ממשלתי, שבתחום אחריותו נמצאת פעילותם של החברות המבקשות, הודעה על המיזוג המבוקש. המנהל הכללי של אותו משרד, אף אם הוא הביע דעה בעניין הנדון.

דעה זו, גם היא בתחום הכלכלי של הנושא.

אני סבורה, כי המבקשות זכאיות לראות את חוות-הדעת הנ"ל וכן את עמדת הוועדה המייעצת, משום שנושאן הוא הנושא הכלכלי אשר עליו גם מסתמכת עמדת הממונה וכן הוא אותו הנושא הכלכלי העומד לדיון בפני בית-דין זה. ובמילים אחרות – חוות דעת אלה, הן רלוונטיות לדיון שבפני בית הדין, כיוון שהנושא הכלכלי הוא העיקר בדיון בפנינו.

אינני סבורה, כי על מסמכים אלה חלה, הטענה של חיסיון:

המסמכים הנ"ל, אינם מידע או חו"ד במסגרת פנימית של השרות הציבורי, אלא, מהווים חו"ד שעליה מסתמך הממונה (בשלמותה או בחלקה), כאשר הוא מחליט את החלטתו ועל כן, הם בעצם חלק מהחלטתו בעניין.

מבחינה זו, איפוא, גילויים של חוות-דעת אלה, איננו יכול להוות נושא הנוגד את טובת הציבור. ולהיפך, זהו נושא הדיון כאן.

אין כמובן כל מניעה, שב"כ הממונה, תמחק שמות של אנשים אשר שמם מופיע בדיון בפני הוועדה, או בעמדת מנהל משרד המסחר והתעשייה.

על-כן, החלטתי היא כי המסמכים הנזכרים בבקשה א' ו-ב' ימסרו לעיונם של המבקשות.